

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

จากผลการศึกษาที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา พบว่าการนำระบบต้นทุนฐานกิจกรรมมาใช้ในการหาต้นทุนของสินค้านั้นจะมีความถูกต้องมากกว่าการใช้ระบบต้นทุนแบบเดิม เนื่องจากระบบต้นทุนแบบเดิมได้นำค่าใช้จ่ายในการผลิตมาเฉลี่ยให้กับสินค้าทั้งสองชนิดในจำนวนที่เท่ากัน ซึ่งเป็นวิธีที่ง่ายสำหรับผู้บริหารในการหาต้นทุนสินค้าต่อหน่วย แต่เป็นวิธีที่ไม่ถูกต้องเท่าไรนัก เพราะสินค้าทั้งสองชนิดมีกระบวนการผลิตที่แตกต่างกันบางส่วน โดยสินค้าชนิด A มีกระบวนการผลิตที่ใช้จำนวนชั่วโมงในการปฏิบัติงาน และมีค่าใช้จ่ายในการผลิตที่มากกว่าสินค้าชนิด B ดังนั้นสินค้าชนิด A ควรได้รับการปันส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตมากกว่าสินค้าชนิด B ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดจึงได้มีการนำระบบต้นทุนฐานกิจกรรมเข้ามาช่วยเพื่อทำการหาต้นทุนต่อหน่วยที่แท้จริงของสินค้า โดยผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยสามารถแยกได้ดังนี้

1. การคำนวณในระบบต้นทุนฐานกิจกรรมสำหรับสินค้าชนิด A นั้น ต้นทุนสินค้าที่ได้มีมูลค่าที่สูงกว่าการคำนวณด้วยระบบต้นทุนแบบเดิมอยู่ 0.99 บาทต่อวัน สำหรับสินค้าชนิด B มีต้นทุนสินค้าที่ต่ำกว่าระบบต้นทุนแบบเดิมอยู่ 0.81 บาทต่อวัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการคำนวณด้วยระบบต้นทุนฐานกิจกรรมนั้น ได้แสดงถึงต้นทุนการผลิตที่แท้จริงสำหรับสินค้าชนิด A และสินค้าชนิด B ของโรงงานกรณีศึกษา

2. หลังจากทำการวิเคราะห์คุณลักษณะของกิจกรรมต่าง ๆ ในการผลิตสินค้าแล้ว ทำให้ผู้บริหาร โรงงานกรณีศึกษาได้ทราบว่ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าที่เป็น กิจกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าสำหรับสินค้าชนิด A มี 5 กิจกรรม สำหรับสินค้าชนิด B มี 4 กิจกรรม กิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าสำหรับสินค้าชนิด A มี 1 กิจกรรม สำหรับสินค้าชนิด B มี 1 กิจกรรม และกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าแต่จำเป็นสำหรับสินค้าชนิด A มี 3 กิจกรรม สำหรับสินค้าชนิด B มี 2 กิจกรรม ซึ่งการวิเคราะห์คุณลักษณะของกิจกรรมดังที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผู้บริหารได้คำนึงถึงกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. จากแนวทางการคิดคำนวณต้นทุนการผลิตสำหรับค่าใช้จ่ายในการผลิตของสินค้าทั้ง 2 ชนิดนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการนำระบบต้นทุนฐานกิจกรรมเข้ามาประยุกต์ใช้เป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมกว่าการใช้ระบบต้นทุนแบบเดิม เนื่องจากการปันส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตด้วยระบบต้นทุนฐานกิจกรรมสามารถแสดงให้เห็นถึงค่าใช้จ่ายในการผลิตที่แท้จริงของสินค้าแต่ละชนิด ซึ่ง

ผลของการนำระบบต้นทุนฐานกิจกรรมมาใช้ยังส่งผลให้ผู้บริหารได้ทราบถึงต้นทุนต่อหน่วยที่แท้จริงของสินค้าทั้ง 2 ชนิดอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมในกระบวนการผลิตสินค้า เพื่อให้เกิดความถูกต้องในการคำนวณหาต้นทุนสินค้าต่อหน่วย โดยวิธีการสังเกตและทำการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการจดบันทึกในส่วนที่ผู้บริหารไม่ได้จัดทำ หรือขอความร่วมมือจากพนักงานของโรงงานกรณีศึกษาเป็นผู้จดบันทึกในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบแทน เพื่อให้ข้อมูลมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

2. การเปลี่ยนแปลงระบบการคิดต้นทุนเป็นแบบระบบต้นทุนฐานกิจกรรมนั้น จะทำให้การดำเนินงานของโรงงานกรณีศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งทำให้ผู้บริหารสามารถกำหนดกิจกรรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตสินค้าได้อย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ถึงกิจกรรมต่าง ๆ ว่ากิจกรรมใดเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่า กิจกรรมใดเป็นกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่า และกิจกรรมใดเป็นกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าแต่จำเป็น ซึ่งผู้บริหารควรปรับปรุงกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่า และกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าแต่จำเป็น ให้มีมูลค่าขึ้นด้วยวิธีการสร้างคุณค่าให้แก่กิจกรรม โดยสิ่งที่ต้องคำนึงถึงได้แก่

2.1 ต้นทุน โดยทำการลดต้นทุน หรือใช้ต้นทุนอย่างประหยัด

2.2 เวลา ลดเวลาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

2.3 บริการ เพิ่มบริการให้ลูกค้าพึงพอใจ โดยทำให้ลูกค้าเกิดความต้องการในตัวสินค้าอย่างต่อเนื่อง

2.4 คุณภาพ เพิ่มคุณภาพของสินค้าให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องคำนึงถึงการตอบสนองตามความต้องการของลูกค้าด้วย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. จากการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถนำหลักในการคิดต้นทุนฐานกิจกรรมเข้ามาประยุกต์ใช้กับงานด้านอื่นได้ เช่น งานด้านฝ่ายการขนส่ง หรืองานด้านฝ่ายการผลิตในส่วนของ การบรรจุสินค้า เป็นต้น

2. ผู้บริหารสามารถกำหนดกลยุทธ์ หรือเป้าหมายทางการตลาดให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ อีกทั้งยังสามารถจัดตั้งราคาขายที่เหมาะสมสำหรับสินค้าได้อีกด้วย